

De reüll
per Llorenç Capdevila

LLIGAR A LA BIBLIOTECA

No fa gaire vaig coincidir amb l'escriptora mataronina Lola Casas, en el marc d'una taula rodona on ens van demanar com havien anat els nostres primers contactes amb les biblioteques. Jo, pobre de mi, vaig haver de resagnar-me a dir que fa trenta anys, als pobles petits (com ho era Alpicat) no hi havia biblioteca i que, per tant, fins que no vaig anar a estudiar a Lleida –i especialment a la Universitat– no vaig poder conèixer les possibilitats que ofería un equipament que concentrava la saviesa humana en milers de volums. La Lola, en canvi, sí que disposava de biblioteca al Mataró dels anys seixanta, i va confessar que el seu interès per anar-hi, a banda dels llibres, es veia esperonat pel fet que era un espai que compartien nois i noies i, per tant, resultava ideal per assajar els primers flirtejos. Jo, amb la meva experiència bibliotecària juvenil tan limitada, mai no havia vist les biblioteques des d'aquesta perspectiva.

L'altre dia, mentre llegia *El nét del pirata*, el llibre de memòries d'un altre il·lustre mataroní, Manuel Cuyàs, vaig trobar la següent afirmació: "A la biblioteca, diguem-ho tot, s'hi anava també a lligar, a tirar l'ham a les noies. Si les escoles de la ciutat i del país mantenien la separació per sexes, la biblioteca afavoria la promiscuïtat, i convergíem en aquell punt els nois i les noies del centre urbà". Així, doncs, la biblioteca de Mataró –i m'imagino que també altres bi-

blioteques repartides per la geografia urbana de Catalunya, si més no aquelles en què la direcció sabia fer la vista grossa– devia ser, als anys seixanta, un veritable camp de proves per a l'expansió hormonal dels adolescents locals.

Ignoro si encara avui les biblioteques són un bon espai per lligar. Ara n'hi ha una a cada poble. La imatge mítica d'una mirada fugaç i sensual a banda i banda d'una prestatgeria en el moment d'enretirar un llibre ha quedat per al cinema. Avui ben pocs hi busquen llibres, a les biblioteques. Però mentre els escolars hi vagin a fer deures o a estudiar, segur que sí que s'hi exerceix el papalloneig sentimental, perquè el ritual d'aparellament –més o menys descarat– és inherent a aquella etapa de la vida.

Fins i tot, crec que avui dia les biblioteques ofereixen possibilitats per al festeig a homes i dones de totes les edats. Els clubs de lectura que hi ha arreu del país, per exemple, proporcionen un ambient propici al flirteig –conversa distesa, exhibició intel·lectual, exposició de sentiments–, tot i que acostumen a estar integrats bàsicament per personal femení.

No estaria malament promoure'n la participació amb l'incentiu de la possibilitat de trobar-hi parella. Segur que més d'un badoc hi trauria el nas amb l'objectiu de "tirar l'ham" i, de pas, acabaria per llegir més d'un bon llibre.

